

Folketinget, Udvalget for Forretningsordenen
Christiansborg
1240 København K

Gammeltorv 22
DK-1457 København K

Tlf. +45 33 13 25 12
Fax +45 33 13 07 17

www.ombudsmanden.dk
post@ombudsmanden.dk

Personlig henvendelse: 10-14
Telefonisk henvendelse:
Man.-tors. 9-16, fre. 9-15

Beslutningsforslag nr. B 116/2013-14 – fremsat den 2. maj 2014

13-08-2014

Jeg har pr. e-mail af 25. juli 2014 med bilag modtaget Udvalget for Forretningsordenens henvendelse vedrørende beslutningsforslag nr. B 116 – forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af politiets og andre myndigheders behandling af politianmeldelser indgivet af Divine Business Solutions ApS og Lisborg Holding ApS og forhold relateret hertil hos bl.a. SKAT.

Dok.nr. 14/03256-3/CLA
Bedes oplyst ved henvendelse

I udvalgets henvendelse er der anført følgende:

”Spørgsmål 27

Udvalget skal bede ombudsmanden om – i det omfang det er muligt inden for de regler, der gælder for ombudsmanden, herunder dennes uafhængighed – at oplyse, om der efter ombudsmandens vurdering er mulighed for ombudsmandsprøvelse i de sager, der er nævnt i beslutningsforslaget og de spørgsmål/svar, der er stillet i tilknytning hertil.”

Jeg skal i den forbindelse bemærke følgende:

Fleere afgørelser i det sagskompleks, som ønskes undersøgt, er truffet af Rigsadvokaturen i min tid som rigsadvokat. Det gælder særligt afgørelsen af 4. januar 2012 om bl.a. indstilling af efterforskning i sagen.

Jeg ville på den baggrund være afskåret fra at tage stilling til i hvert fald meget væsentlige dele af det samlede sagskompleks, og beslutningen om, hvorvidt der skulle indledes en undersøgelse af sagen, måtte derfor efter min opfattelse træffes af sætteombudsmanden. Jeg henviser til ombudsmandslovens § 29, stk. 1, om tilfælde, hvor der er tvivl om ombudsmandens upartiskhed. I den forbindelse kan jeg oplyse, at jeg for nylig har erklæret mig inhabil i anledning af en klage fra Tom Lisborg over spørgsmål om aktindsigt hos rigsadvokaten i dele af den foreliggende sag.

Til brug for Udvalget for Forretningsordenens videre behandling af beslutningsforslaget kan jeg imidlertid – mere generelt – oplyse følgende af relevans

for, om der ville kunne gennemføres en ombudsmandsundersøgelse i overensstemmelse med det kommissorium, der er skitseret i beslutningsforslaget:

- Ombudsmanden kan ikke behandle klager over ministres svar til Folketinget (§ 7, stk. 1, i lov om Folketingets Ombudsmand, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013).
- Ombudsmanden kan ikke behandle klager over domme og andre afgørelser fra domstolene. I konsekvens af dette afviser ombudsmanden normalt også sager – eller spørgsmål med tilknytning til sager – der må forventes pådømt af domstolene, f.eks. fordi der allerede er anlagt sag (ombudsmandslovens § 7, stk. 2).
- Ombudsmanden kan ikke behandle klager over afgørelser truffet af Procesbevillingsnævnet (som ifølge forarbejderne til lov nr. 390 af 14. juni 1995 om ændring af retsplejeloven bl.a. ikke er omfattet af ombudsmandsloven).
- Ombudsmanden kan som hovedregel ikke behandle klager over private virksomheder og sammenslutninger eller privatpersoner (ombudsmandslovens § 7, stk. 1 og 4).
- Ombudsmanden kan ikke behandle klager, som indgives mere end et år efter, at det forhold, som der klages over, er begået (ombudsmandslovens § 13, stk. 3).
- Ombudsmanden kan ikke behandle klager over forhold, der kan påklages til en anden forvaltningsmyndighed (ombudsmandslovens § 14).
- Ombudsmanden afhører efter praksis ikke vidner, men behandler sagerne på skriftligt grundlag. Ombudsmanden har derfor meget begrænsede muligheder for at afklare bevismæssige spørgsmål (ombudsmandslovens § 19, stk. 1-3).
- Ombudsmanden har meget begrænsede muligheder for at efterprøve fag- og sagkyndige vurderinger i en sag (ombudsmandslovens § 21).

Som anført måtte en endelig vurdering af mulighederne for at gennemføre en ombudsmandsundersøgelse i overensstemmelse med det skitserede kommissorium foretages af sætteombudsmanden, f.eks. på grundlag af en klage fra Tom Lisborg.

Jeg tilføjer i den forbindelse, at det under alle omstændigheder er ombudsmanden selv (i dette tilfælde sætteombudsmanden), der afgør, om en klage

giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse. Dette følger af ombudsmandslovens § 16, stk. 1.

Med venlig hilsen

Jørgen Steen Sørensen

Kopi:

Folketingets Retsudvalg

Tom Lisborg

Bagside

Antal filer:

1
